Ч. 112. (611.). Львів, неділя дня 27 мая 1917. Рік III.

УКРАЇНСЬКЕ СЛОВО

політична, економічно-суспільна й літературна часопись. (Редакція: Руська ч. 8).

Ціна примірника 10 сот. На провінції 12 сот. В займитих теріторіях 4 кон.

Виходить що дня крім понеділка.

Умови передплати у Львові:

На рік	24·— К.
„ півроку	12·— „
„ чвертьроку	6·— „
„ місяць	2·40 „

В краю і державі:

На рік	32·— К.
„ півроку	16·— „
„ чвертьроку	8·— „
„ місяць	2·70 „

За границю:

В Німеччині	37 мар.
В Америці	11 дол.
В инших державах	54 фр.

Укр. Парлям. Репрезентація.

Відень, 26. мая.

Повне засідане Української Парляментарної Репрезентації відбуде ся ві второк дня 29. мая о годині 10-ій перед полуднем.

За вольну Україну.

„Vossische Ztg.“ довідує ся зі Штокгольма: Рівночасно з відбуваючим ся в Києві конґресом відпоручників українських жовнярів відбув ся там з'їзд українського студенства, у якім взяли участь відпоручники української молодіжи з Петрограду, Києва, Одесси, Харкова, Нижного Новгороду, Томська і Дорпату.

Ухвалені зїздом резолюції обіймають 12 точок, з котрих друга точка звучить; Зїзд постановляє серед демократичних кругів всіх воюючих держав розвинути аґітацію за безпосереднім спиненем всяких воєнних ділань.

Точка 4. звучить: Зїзд домагає ся здійсненя національної і територіяльної автономії України. В тій цїли домагає ся самостійної України конституанта з заступників українського народу.

Мирові пляни Цїсаря Карла.

Берлінський кореспондент амстердамської часописи „Tijd“, що стоїть у близьких зносинах з католицькими кругами подає, що Цїсар Карло має намір предложити Росії дуже великодушні та далеко йдучі мирові услівя, в яких будуть узглядненї й воєнні цїли антанта що до самостійної Польщі і вільного переїзду через Дарданелї. І хоть є надія, що Росія їх відкине, всеж таки заявить ся вона за загальним миром.

Становище Німців супроти польської держави.

Берлінська „Vossische Zeitung“ ч. 260 з 23. мая с. р.) в статї Im werdenden Polenstaat обговорює отсї чотири питаня дотично будучої польської держави: польске військо, границї польської держави, обсаджене польського престола і вкінци: яке буде відношене Німців до Поляків?

Що до першого питаня зазначує автор статї, що середні держави на військову поміч Польщі зовсім не числили і не числять. Коли жадаєсь від них яких жертв, то не для осередних держав, а для самої Польщі. Tua res agitur — можна до них сказати.

Про границї польської держави говорить акт з 5. падолиста, що докладнійше означене границь відкладаєть ся на пізнійше. Звісно, що Поляки глядять на північ (Біларусь, Литва). Вони, засадничі противники анексії в користь німецької держави, жадають для себе анектувати Білорусь і Литву. Се польська воєнна цїль. Поляки кажуть, що коли їх дотичне жадане буде сповнене, тоді гнів Росії звернеть ся на них і вони будуть мусїли шукати опори в осередних державах. Та питане, відповідає автор статї, чи той гнів Росії звернеть ся якраз проти Польщі. Він може звернути ся якраз проти кого иншого. А зрештою покликуючись на бесїду канцлера, в котрій він заявив готовість заключити з Росією чесний мир на можливих до прийняття умовах, відсилає автор Поляків з своїм жаданем не до хвилевих посїдачів, згаданих територій, а до їх дійсних властителів.

Що до обсадженя польського престола се справа не легка. Польському королеви нїколи дорога не була встелена рожами. Теперішні відносини того рода, що становище будучого короля буде ще труднїйше. Брати на себе тягар опікуна польського престола — не всьміхаєть ся жадній сусїдній державі.

Яке буде становище Німеччини до Польщі? Се залежить від того, як будуть заховувати ся Поляки супроти Німців. Автор пригадує слова Бетмана-Гольвеґа, що Німцям чужий є сентименталїзм.

З польських справ.

Польська Рада Стану нечинна.

Секретаріят Тимчасової Ради видав дня 21. заяву, у якій сповіщує, що з днем 17. мая зістала припинена всяка урядова діяльність Ради.

Заповіджене на 22. повне засїдане Ради Стану не відбуло ся. Дня 21. мая явив ся в палаті Кроненберґа комісар австро-угорського правительства барон Конопка і відбув довшу нараду з заступником коронного маршалка Мікуловським-Поморським. Нарада мала політичний характер і була в звязи з теперішним замотаним положенем в Королївстві польськім.

Чи буде польське військо?

По думцї приказу ґенерал-ґубернатора Безелера почали д. 16. мая свою діяльність 22 асентерункові комісії. Як відбуваєть ся сей асентерунок до польської армії, про се пише „Kurjer Lwowski“ (з 26. с. м.), доносячи про асентерунок в Радомю.

Супроти недостачі вказівок — читаємо там — з боку Тимчасової Ради Стану сподївали ся, що асентерунок не відбудеть ся. Та ґен. ґубернатор зарядив телеґрафічно, що асентерункова комісія має перевести свою діяльність навіть без участи цивільних мужів довіря Ради Стану. Дня 16. мая безпосередно перед год. 9 рано прийшла депеша від п. Лемпіцького, яка приказувала вербунковому комісареви покликати до комісії цивільних членів. Комісар запросив д-ра Келес-Кравца та сей усунув ся від участи. Подібно усунули ся иньші запрошені. Помимо того почато асентерунок на приказ полковника Сікорського. Обовязки предсїдателя комісії сповняв вербунковий офіцир, рекрутів оглядав лїкар леґіоновий і німецький.

Кажуть, що в справі вербунку мають наступити зарядженя, що обмежують його терен. Мають бути виділені области землї ломжинської, пйотрківської і каліської, Куяви і Сувальщина, як область, на котрій добровільний асентерунок до польського війська має бути заборонений.

Що до згаданої в горі телеґрами п. Лемпіцького, пише „Kurjer Lwowski“: Маршалок коронний, коли довідав ся про те (про ту телеґраму), повідомив листовно полковника Сікорського, що зарядженя п. Лемпіцького були зроблені без уповажненя Ради Стану і як такі є безправні. Рада Стану признала висланє тої телеґрами через п. Лемпіцького за надужите і нельояльність супроти неї.

Війна.

Що пожирає війна.

Інсбруцький „Allgem. Tirol. Anzeiger“ (ч. 222), за брошурою Parvus'а „Соціяльний білянс війни“, подає деякі цікаві числа. Коли скінчать ся перші три роки війни, воєнні кошта будуть виглядати ось так:

воєнні позички	350 мілїярдів марок
убиті й ранені	24,000.000 мущин
(самі) убиті	7,000.000 „
інваліди	5,000.000 „
страти з причини обменшеня числа уродин	9,000,000 „

Як хотїло-б ся заплатити 350 мілїярдів воєнних коштів у 20 паперових марках, можна би девятькратно опоясати рівник. Державний довг Европи перед війною виносив 104 мілїярдів марок. По трех роках війни виросте на 450 мілїярдів. Похоронний похід сїмох мілїонів убитих сягав би від Парижа до Владивостока. Цїла анґлїйська торговельна фльота вартувала перед війною найбільше 3 мілїярди марок — отже меньше чим відсотки воєнних позичок, які вже тепер Анґлїя має заплатити.

Весь вивіз німецьких товарів до анґлїйських кольоній виносив річно округло 450,000.000 марок. Якби Анґлїї справді вдало ся згаданий вивіз опісля зовсім спинити, потребувала би цїлих 200 лїт, щоби сим осягнути суму своїх воєнних коштів. Франція досї стратила в двоє тільки мущин, як виносить все мужеське населене Альзації й Льотаринґії. Росія своїми воєнними коштами могла-б була збудувати зелїзничу сїть густїйшу, як нинї має Бельґія. Словом — шкоди, які ся страшна світова війна заподїяла людству, є так великі, що ледви чи хто був би в неї кидав ся, як би був знав її перебіг.

Японська фльота на Середземнім морі.

ЛЬОНДОН. (Ткб.) В палаті громмд відповів льорд Роберт Цецїль на інтерпеляцію, що діяльність японської фльоти не обмежила ся до предпринять піднятих спільно з анґлїйською в першім періоді війни. В останнім часї з огляду на положене на морі вислала Японія значне число легких морських сил на Середземне Море. Кромі того її кружляки мають помагати морським силам анґлїйським і инших союзників, а також кілька скорих японських кружляків помагає анґлїйській фльоті хоронити мореплавство на Океані Індийськім і в полудневій части Океану Спокійного.

За самостійну Україну.

КОПЕНГАГА. (Ткб.) На зїздї представителїв жовнїрів з України принято внесок з домаганем самостійного правительства для України і номінації окремого українського міністра при уряді в Петрограді.

Представництво народів в конституанті.

КОПЕНГАГА. (Ткб.) Після донесень дневника „Berlingske Tidende“ на останнім засїданю ради міністрів у Петербурзї обговорювано справу репрезентації всїх народностий на зборах конституанти. Тому що в Росії живе не менше як 250 народностий, та справа може бути тільки з трудом розвязана, правдоподібно в

тім дусі, що представники деяких народностий отримають в конституанті тільки дорадчий голос.

Американсько-мексиканський спір.

БЕРНО. (Тжб.) Париське видане „Ню Иорк Геральда“ доносить з Мексика: Становище Мексиканців, що страйкують в копальнях нафти, дуже непокояче. Вислано до Тампіка дві дальші американські канонірки й повідомлено тамошні мексиканські власти, що спокій мусить бути утриманий за всяку ціну.

Коли мексиканські власти не зарядили нічого, комендант американських канонірок вийшов на сушу і заявив, що як американські копальні нафти не будуть забезпечені перед страйкуючими, то моряки обіймуть сторожу. Мексиканські власти зажадали дорученя того ультіматум на письмі додаючи, що тоді привернуть спокій. Але страйк знов вибух. Карранца не має вже власти над військом. Положене дуже поважне — додає дневник — і тільки чудо може помогти.

Тайний договір між Анґлією а Японією.

ШТОКГОЛЬМ. (Тжб.) Швед, який повернув з Росії, оповіщує в „Afton Bladet“ важні відомости про Росію в статі п. з. „Росія як піддана Анґлії“. Після нього всі нитки російської адміністрації зібрані в анґлійських руках. Анґлійські центральні власти пильнують не тільки видаваня пашпортів, але виконують також надзір над більшими і меншими сумами, які побирає російська держава. Характеристична слідуюча подія: Коли по уступленю Мілюкова взаємини між тимчасовим правительством і радою робітників та жовнірів були дуже напружені, представителі урядів коаліції з анґлійським амбасадором на чолі заявили, що в разі поваленя тимчасового правительства устануть всі грошеві підмоги для Росії.

В тім випадку Анґлія і Японія мали приступити безпосередно до обсадженя російських земель і важних стратеґічних точок. Обі ті держави заключили окремий договір для береженя своїх господарських інтересів у Росії, особливо позичок наших Росії. Добре поінформовані російські круги кажуть, що на основі того договору Японія має отримати Манджурію і цілу східну Сибір, евентуально по Байкальське Озеро, за що Японія зобовязала ся після потреби вислати 300.000 війська для привернення порядку в Росії.

Крім того обсадила Японія Владивосток, одиноку цінну російську пристань у східній Сибірі. До обсадженя його, як також Харбіна і харбінської зелізниці ужила Японія 15 дивізій. Крім того відділи японського війська посувають ся дальше в цілі обсадженя зелізничої лінії, що веде на Читу, аж до Байкальського Озера. А знов Анґлійці крім Архангельська мають в своїх руках Александровськ на Мурманськім Побережу. Крім того Анґлія не покинула ще своїх плянів що до Естонії й Інфлянт, хоч заперечено сьому. Через обсаду згаданих земель і точок мають Анґлія і Японія в своїх руках найважайші імпортові й експортові пристані і тим самим Росія знаходить ся в руках обох тих держав.

ПОРА
відновити передплату!

НОВИНКИ.

— **Митрополит вже невдовзі приїде.** Зі Штокгольму доносить кореспонденційне бюро: Український сьвященик зі Золочева Юрко (має бути мабуть о. др. Стефан Юрик) і лікар зі Львова др. Ціон, повернули з Росії, як виміняні закладники. Митрополит Шептицький знаходить ся в Петрограді і має також невдовзі відїхати.

— **За поляглих Стрільців.** З Нового Санча пишуть нам: Роковини битви на Маківці святкували новосандецькі Українці дня 29. цвітня і 20. мая ст. р.

Дня 29. цвітня відбулось торжественне богослуженє з панахидою за поляглих Стрільців. По богослуженю удали ся всі присутні в церкві (були між ними у більшім числі і переселені недавно в околицю Н. Санча селяни із східної Галичини) на церковний майдан, де був виставлений стрілецький щит і були приготовані до розпродажи видавництва та відзнаки Боєвої Управи. П. Радник В. Яворський пояснив зібраним значінє торжества, підніс заслуги У. С. Війська, а з осібна представив бої на Маківці і візвав зібраних до закупна видавництв і відзнак Б. У. З розпродажи зібрано квоту 115 К 90 с.

Дня 20. мая по Службі Божій відбулось на майдані коло церкви вбиванє цвяхів в стрілецький щит. При тій нагоді зібрано: за цвяхи 224 К 80 с, а з розпродажи відзнак і видавництв Б. У. 34 К 59 с. Разом отже зібрано поважну, як на невеликий гурт новосяндецьких Українців, квоту 375 К 29 с. Належить піднести, що новосяндецька Українська Громада хоч дуже нечисленна, вміла як слід оцінити значінє товариства „Маківка“ і численною участю своєю жерстволюбивостю при сій нагоді дала найкрасший доказ, як дорога нашій суспільности память про наших Стрільців взагалі, а з окрема доля Стрільців-інвалідів. — Учасник.

— **Княжа жертва.** Дістаємо слідуюче письмо: Вп. Іван Петрицкий, управитель школи в Вербові пов. Бережани жертвував на фонд імени Митр. Шептицького належну йому від ц. к. австрійського військового фонду вдів і сиріт за воєнне обезпеченє Свого бл. п. Сина Евгена, січового стрільця, що положив молоде житє за волю народу, обезпечену суму 1000 К. (тисяч корон).

Дякуємо Достойному Жертводавцеви і Патріотови за сей справді княжий і незвичайний в наших відносинах дар в імени сиріток, яких нині в нашім народі без числа, та ставимо його суспільности за взір і примір не лиш безграничного патріотизму, що дає народови все, навіть найдорожше, але також за взір і примір повного зрозуміня незвичайно важної і далекосяглої для кождого народного господарства ідеї обезпеченя.

Ц. к. австрійскому військовому фондови вдів і сиріт дякуємо за вповні корректну і скору виплату обезпеченої суми.

За комітет для привитаня Митр. ґр. А. Шептицкого др Фадак.

— **З „Союза Українок“** Дня 20. мая 1917 відбули ся в салі „Бесіди“ загальні збори Товариства „Союз Українок“ при численній участи членів. Збори отворила предсідателька пані Макарушкова. На предсідательку зборів упрошено пані Шухевичеву, на секретарку панну Шміґельську.

Пані Вергановська зложила звіт з філій. Всіх філій має Товариство 14, а кружків 12, з того 6 філій і 7 кружків є під російською інвазією. Виділ вислав письма і статути в цілі заложеня нових філій і кружків, а з істнуючими порозумів ся в справі їх діяльности.

Звіт з діяльности релігійно-гуманітарної секції зложила пані Лицинякова. Секція виєднала у ректорату духовного Семинара позволенє збирати в церкві датки на бідних і з того уділила 6 підмог. Хоче засвувати „Братство християнської любови“, „Товариство для слуг“ і бюро кореспонденційне з полоненими.

Звіт з діяльности просвітної секції зложила пані Коренцева. Члени Секції устроюють по львівських читальнях що неділі реферати і підготовляють членів читальні до уладжуваня народних, святочних вечерів. П на Пашкевичівна веде в читальни на пл. св. Юра курс німецької мови. Заходом секції відбув ся в сали Лисенка відчит п. Труша про І. Франка. Секція устроїла в сали „Бесіди“ Вечір казок для дітий а 28.V. устроює в сали Сокола діточу виставу з даровим підвечірком для дітий з польських шкіл. Упорядкувала бібліотеку і визичує книжки. Уладила мандрівну бібліотеку і запренумерувала „Шляхи“ орґан жіночий „Die Frau“ і орґан німецьких робітниць „Die Gleichheit“. Секція почала підготовляючі праці в цілі заснованя фреблівського огородця, помістила в „Свободі“ дві популярні статі і задумує видавати власну часопись. На поклик Тов а Педаґоґічного, яке уладило приготовляючий курс до учит. семинарії пані Навропька і п-на Шміґельська приняли на себе обовязок ученя на сім курсі.

Звіт з діяльности промислової секції зложила пані Будзиновська. Секція устроїла курс шитя і рішила устроїти пантофлярську робітню. В пляні має ще устроїти курс моднярства, трикотарства, штучних цвітів і пер.

Звіт з діяльности економічно-торговельної секції зложила п-ні Грозикова. За почином секції повстав консум, а з днем 1. червня має бути відчинена чайня і молочарня. Орґанізацію господарських і торговельних курсів розпочато тим, що п. Ломінська виголосила два відчити про годівлю кріликів і в Городку з рамени „Сільського Господаря“ веде господарський курс для виселенців. — П ні Баранова зложила звіт касовий. Прихід від 1. III. до 19. V. був 605 К. 20 с. Розхід 591 К. 95 с.

В склад нового Виділу входять: предсідателька п-ні Макарушкова, виділові: п. Вергановська, п. Лицинякова, п. Коренцева, п. Стернюкова, п. Баранова, п. Грозикова, п. Саломончуківна. Заступниці виділових: п. Літинська, п. Трушева, п. Гвоздецька. Контр. комісія: п. Львова, п. Олесницька, п. Бандрівська.

Загальні Збори ухвалили вислати привіт до організації жінок в Києві через Союз визволеня України.

Що місяця, кождої середи по першім, мають відбувати ся сходини членів, о чім буде пригадка в часописях. Засіданя Головного Виділу відбувають ся кождої пятниці, засіданя першої секції що четверга, другої що середи, третої що понеділка, четвертої що втірка. Книжки випозичає ся що середи від год. 4—5 попол. (вул. Косцюшка ч. 1а).

Збори закінчили ся покликом до українського жіноцтва, щоби як найбільше членів вписувано до Товариства, та взяло діяльну участь в його праці.

— **До українського громадянства золочівського повіта.** В Золочеві засновано секцію „Живого памятника“, що має на цілі збирати в цілім повіті жертви на фонд для українських сиріт імени митрополита А. Шептицького. До секції входять: о. А. Янович, декан, о. В. Белкот адміністр. Золочева, о. Й. Кравчук, катехит, П. М. Балтарович, адвокат, п. Дольницький, надрадник, п. Тарнавський, дир. школи, п-і Черкавська, учителька.

Щоби збірка випала як найкрасше та була достойною імени нашого митрополита, просить комітет секції наших патріотів по селах заняти ся збіркою, а гроші відсилати на руки підписаного, де рівнож можна дістати бльочки по 10 с. і по 1 кор. — о. Иосиф Кравчук.

— **Причинки для виселенців.** З Відня доносять: Правительство поручило виплатити підмоги виселенцям, що знаходять ся тепер у Львові, Раві руській, Жовкві і Турці.

— **Шкільні вісти.**

Дирекція прив. укр. ґімназії з правом прилюдности в Долині, подає до відома, що іспити приватистів і приватисток відбудуть ся дня 26. і 27. червня. Зголошувати ся до іспиту найдальше до дня 15. червня с. р.

Іспити вступні до І. кл. ґімназ. відбудуть ся перед феріями дня 30. червня, по феріях же дня 1. вересня с. р.

Вступні іспити до кляс висших ґімназії, відбудуть ся по феріях дня 3. і 4. вересня.

Підчас ферій буде уладжений двомісячний підготовний курс. О скілько рефлектуючі вчас зголосять ся, то зможуть на час треваня сего курсу за невеликою оплатою знайти приміщенє і харч в місцевій бурсі.

О потрібні перепустки і пашпорти належить уже тепер вносити подання до компетентних властий.

Виділ Укр. Пед. Кружка в Долині, ідучи за покликом головної управи У. П. Т, у Львові, рішив на засіданю дня 21. с. м. оснувати по шкільних феріях підготовний курс до учительської семінарії, о скільки на сей курс зголосить ся бодай 15 кандидатів, згл. кандидаток. Услівя прийнятя: щонайменше укінчений 13. рік житя, предложенє лікарського свідоцтва фізичного уздібненя і відповідне наукове підготованє. Оплата за науку, від якої нікого не буде звільняти ся, виносити ме місячно 20 кор. Близші поясненя уділяє радо дирекція ґімназії.

Дирекція ліцея українського дівочого Інститута в Перемишли оповіщує: Вступні іспити на курс І. кляси реальної ґімназії українського Інститута для дівчат в Перемишли відбудуть ся дня 15. червня о 3. год. по полудни. Учениці мають предложити метрику, свідоцтво щіпленя віспи і свідоцтво шкільне.

Почавши від і. кляси заводить ся реальна ґімназія. Дирекція отворить також курси II. і III. кляси реальної ґімназії, коли учениці теперішної І. і II. кляси ліцея викажуть ся знанем латини І. зглядно І. і II. кляси ґімназіяльної. Впрочім лишають ся еще кляси ліцеальні.

— **О мандат міста Львова.** О мандат по Гудецу буде кандидувати член польської партії соц.-дем. др Михайло Виростек, що під сю пору служить капітаном при польських леґіонах.

— У Варшаві і в цілім Королівстві появили ся переписні листки з фотоґрафією арх. Стефана Карла з Живця, на яких є випечатано: „Най жиє король польськи Стефан II.“ Одна краківська часопись доносить, що на днях має появитись листівка з малюнком зображаючим архикнязя в польськім строю.

— **Господарська комісія польського кола.** Дня 25. с. м. радила в Кракові господарська

комісія польского кола міська і сільська під проводом дра Лева. В нарадах кромі послів взяли участь делеґати краєвого Виділу, намісництва, центрального проживного уряду, краківського рільничого товариства, союза 30 більших міст краю, громади м. Кракова і воєнної торговельної централі. Першою точкою дневного порядку є справа апровізації краю.

—

Дня 24. с. м. відбуло ся в краківськім маґістраті засідане міської апровізаційної комісії, на якім обговорювано справу замкненя всіх шкіл краківських низших і висших, а се з огляду на цілковите виголоджене міста. Рівночасно ухвалено видати до краківського населеня відозву поясненем розпучливого стану міської апровізації і з візванем, щоби мешканці Кракова виїзджали на вакації вже на місяць червень і липень. Хліба і картофель не буде зовсім. Намісництво ввело редукцію хліба до 2.000 ґрамів на 14 днів. Дальша і значнійша редукція є передвиджена. Для виїзджаючих на вакації будуть признані деякі полекші в роді зелізничих знижок і запомог.

— **Для школи ім. Грінченка!** Школа народна ім. Б. Грінченка у Львові, яка згуртувала у своїх стінах майже найвисшу фреквенцію зі всіх наших шкіл у Львові, о числі 326 вихованків, лишила ся на жаль в сих часах без найменшого удержаня. Ся наша одинока о ширшім обсягу народно-просвітка інституція, як забороло нашого будучого національного житя, яка задумує свою численну фреквенцію на будучий шкільний рік розділити на школу мужеську і жіночу та завести вже з початком слідуючого року, 1-шу клясу виділову, так потрібну в нинішних часах нашій суспільности, не має на се ніякого найменшого фонду, окрім ласкавих жертв нашої суспільности, завдяки яким по сей час істнувала. Але часи змінили ся. Однакож ми не потратимо надії. І коли нас потреба тисне, то ми знов відкликаємо ся до нашої патріотичної суспільности і віримо сильно, що її жертволюбиві серця, не опустять сю бідну дітвору, котра має в будучности заповнити ряди, упавшої нашої нашої інтеліґенції в сій нещасній війні.

Ласкаві датки просимо слати на знану адресу управи школи ім. Б. Грінченко у Львові, Городецька 95 або Ґрундвальська 4.

— **З концертової салі.** Дня 25. мая устроїло Марійське товариство пань, при участи львівського Бояна і хору богословів, сьвяточний вечер в честь Непорочно Зачатої Пр. Діви Марії. Вечер зібрав велике число добірної публики і визначав ся своїм релігійно артистичним настроєм.

В кантаті Йосифа Кишакевича „Радуйся Мати!“ бачимо яко українську музичну новість впроваджене орґанового дострою (фісгармонія), з якого знаменито вивязав ся п. Лев Туркевич. Зачинає єї фортепян і фісгармонія — впадають сопрани і альти, а по звуках мельодійного мотиву у викінченю гомонять баси, фортепяновий дострій гарно і старанно виконала пані М. Перфецка.

Хори богословів булиб мабуть красше вивязались з творів українських церковних композиторів, як Бортняньского і Вербицького, чим з чужих нам композиторів, як Ліріна і Гольтісона. У виведеню слідно було велику працю діріґента п. І Охримовича, але слідно було і те, що він розпоряджав слабим голосовим матеріялом і зі згляду на се треба було вибирати композиції, в яких соля булиб як найбільше обмежені.

Належить звернути теж увагу на брак стислої вокалізації і на віддихи в середині слів.

У Лисенковій пісні „Пречистая Діво Мати“ відзивав ся наш український, церковно-народний могив в модерній гармонізації, та у виведеню замало було темпераменту і уваги на динамічні ефекти.

Верховною точкою концерту було: Gounod'a „Ave Maria“, сольо спів панни Ірени Туркевичівної, з достроєм фортепяну панни І Лициняківної, скрипки п. К. Гладиловичівної і фісгармонії п. Ст. Туркевичівної. Gounod французький композитор — автор Фавста уложив до прелюдії Баха, уживши її яко акомпаняменту, свою чудову мельодію „Ave Maria“. Серед цьвітів на фоні синього мазвого неба зарисовують ся слабі контури української сільської церковці і перед лицем Пречистої проносять ся слова Архангела, та ведуть нас в померклі часи початку християнського культу. На тлі музичного зображеня, неначе відблеску грішних поганських часів, виступає русальчина постать української дівчини і в симфонічнім дострою ніжних тонів скрипки, мовби рефлексу тихої задуми і роялю, пригадки сучасного світа, та притишених тонів церковних орґанів уносить своїм співом утомлену душу в ясний і погідний світ перед лице Марії. Дзвінкий голос дивно симпатичної закраски розлив ся широкою филею із ліричного вступу: „Ave Maria gratia plena“ в героїчне: in hora mortis nostrae. Amen“.

Ліричну молитву Б. Лепкого виголосила пані О. Бачинська. В декляміції слідно було добру волю віддати вірш автора як найліпше, але голосова модуляція і декляматорська інтерпункція не все були згідні з духом верша, а в переході на гармати і вільну Україну належало ужити більше героїчного жесту і відповідної динаміки голосу. Промова о др. Галущинського робила дуже миле враженє своєю релігійно національною закраскою.

Вечір покінчив живий образ, який так своєю композицією, як і освітленем не викликав пожаданого ефекту. — „Цезет“.

Бібліоґрафія.

Микола Гоголь „Вій“ Переклав І. Кревецький. Літ-наукова Бібліотека ч. 34. У Львові 1917. Ціна 60 сот.

Ся одна з найліпших повістий Гоголя на тлі вірувань українського народа, переносить нас в часи київської семінарії Братського монастиря і малює при тім хутір і сувору вдачу богатого сотника, який живе пятьдесять верств від Київа, де попав ся фільософ, Хома Брут.

Ся прегарна повість, переладована страхіттєм, дивоглядом „Вієм“ і з артистичного боку заломана смертю героя, почитна у нас і тому вийшла вже в другім виданю. Жаль тільки, що друк згущений і дрібний. Виданя, які мають іти головно між народ, повинні бути ладжені більше читким друком.

Иванъ Франко „Мойсей“ Библіотека плѣнника. Образци украинской литературы Серія І. № 1. Поема съ предисловіемъ автора. Просмотрѣнный авторомъ переводъ П. Дятлова. Вѣна, 1917. Цѣна 1 К.

Се нове видавництво, задумане п. Петром Дятлем (Wien, VIII, Josefstädtersr. 79, 14) та одобрене пресовим бюрам ц. к. міністерства війни, має на ціли познайомити полонених Росіян з українською літературою в російських перекладах.

Як перше число появив ся „Мойсей“ Франка, саме в пору роковин смерти поета і тим самим заслугує на увагу. Книжочка видана гарно, чисто і заосмотрена портретом поета з останніх літ.

Далі готовить се видавництво переклади з О. Кобилянської, Л. Українки, Винниченка, Стефаника, Коцюбинського, Шевченка Грінченка, Нечуя Левицького й О. Кобця.

„Наша школа“ Науково-педаґоґічна часопись. Зошит 3—4. Зміст: Др. О. Макарушка: Впливи війни на виховане. Др. М. Пачовський: Наша правопись. Т. Залеский: Дещо про бурси: Ю. Рудницький: Наука чужої літератури в українських школах. Др. Я Гординський і Др. Р. Ілевич: Науково-педаґоґічна хроніка. — Огляд періодичних видавництв за 1916 р. Бібліоґрафія (Рецензії і звіти). З діяльности Гол. Виділу „Учит. Громади“.

ОПОВІСТКИ.

Неділя, дня 27. мая 1917.

Нині: 27. мая гр.-кат. Ізидора, римо-кат. Зел. сьв.,

Завтра: 28. мая гр.-кат. Пахомія, римо-кат. Зел. Пон.

○ Львівський Український Народний Театр тов. „Бесіда“ у Львові під управою К. Рубчакової. Саля „Т-ва ім. М. Лисенка“ при ул. Шашкевича ч. 5.

В неділю, дня 27. мая **„Паливода“** комедія на 4 дії Карпенка Карого.

В четвер, дня 31. мая **„Романтичні“** комедія на 3 дії Ростанда.

Початок о год. 7½ веч.

Білети можна скорше набути в „Народній Торговлі“, а в день представленя при касі театру від. год. 5. по пол. 2—2

○ Горожани личаківської дільниці! В неділю, дня 27. с. м. о год. 6 вечером відбудуть ся загальні збори читальні „Просвіта“ личаківського передмістя в льокали при вул. Клушинскій ч. 5. Сподіємось, що не забракне туг ні старого ні молодого, ні пролетаря ні висшої нашої інтеліґенції, що так численно замешкує сю дільницю. Прибудьмо всі! В єдности сила!

Керенський до війська.

АМСТЕРДАМ. До Morning Post доносять з Петрограду: Керенський взяв з собою на фронт особливо строгі приписи в справі карности, з виключенем кари смерти.

Daily Mail доносить, що Керенський видав маніфест в цїли привернення карности в армії. Виголошує він особисто промови до кождого полку проводжає резервові війська, що відходять на фронт. Приклонників царату все треба мати на оці і лише за дозволом військового виділу мають вони одержати позволене на відвідини фронту.

До Daily Mail доносять з Петрограду: Рада делеґатів селян постановила піддержувати правительство. Селяни уважають соціялістичних міністрів за своїх репрезентантів.

Національні леґіони.

РОТЕРДАМ. До Allgemeen Handelsblad доносять з Петрограду: Збори жовнірських депутацій радили над справою утвореня національних леґіонів і приняли слідуючу резолюцію: В засаді правдою є, що народи мають право рішати самі про свою судьбу але виставлене таких леґіонів під сю пору становило би небезпеку для одноцільности армії. Збори не мають нічо проти того, щоби творили ся добровільні леґіони.

Битва над Сочею не вгаває.

З ГОЛОВНОЇ АВСТРІЙСЬКОЇ КВАТИРИ.

З дня 26. мая.

На східнім і південно-східнім фронті:

Нічо важного.

На італійськім фронті:

Велика битва на південнім заході триває далі. Єсли можливе було ще скріплене нагальности борб в днях 23. і 24. с. м., то мало се місце вчера. Ніколи ще в закінчених саме двох роках заповнених битвами, геройська армія над Сочею не находила ся супроти більших зусиль ворога, як в сих днях. Також і вчера полями борб були ті самі добре знані місця: область під Плявою узгіря коло Водіце, Монте Санто, узгіря коло Ґориції. Всюди наступав неприятель на наші становища — місцями по два й три рази а завсігди ряди його йдучі до приступу, розбивали ся о наш хоробрий опір. Найсильнійший масовий удар спрямований був знов проти наших становищ на високорівні Красу. Чого доконали в тій борбі оборонці в опорі і протинаступі в завзятій витревалости, в найсильнійшім гарматнім огни і в змаганю грудь об грудь належить до історії. Більше, чим все иньше промовляє вислід. Хоть в части фронту найбільше висунений на полудне борба о вузкі відтинки не є ще покінчена, то однак судьба дня сего цілковито перехилила ся на нашу сторону. Напір неприятеля на цілім фронті розбив ся кроваво і безуспішно. Неприятель в пятьнайцятім дни битви ні на крок більше не зближив ся до своєї цілі переломаня наших ліній, чим в першім дни. В Каринтії і Тироли положене незмінене.

З ГОЛОВНОЇ НІМЕЦЬКОЇ КВАТИРИ.

Західний фронт:

Фронт пільного маршалка баварського наслідн. престола Рупрехта:

Бої коло Loss покінчили ся цілковитем відкиненем неприятеля з наших ровів. Ми взяли полонених і скоростріл. Огонь артилерії на обох берегах Scarpe був так як в попередних днях живий.

Фронт пруського наслідника престола:

На Chemin des Dames на полудне від Pargny виконали ми наступ получений з малими втратами, який причинив ся до поправленя наших становищ. В повнім силі розгоні — гонили шлеськ', мекленбурські-шлезвіґ-гольштинські і ганзеанські полки за неприятелем, полонили 14 офіцирів і 530 жовнірів і здобули 15 скорострілів і богато знарядів. На здобутих лініях відперто легко французький протинаступ.

В західній части Шампанії зломили ся сильні наступи на наші становища на полудне і на південний схід від Nauroy на ширині 4 км. В рукопашній борбі відкинено Французів а протинаступом очищено місця пролому. Ще два з черги слідуючі ворожі наступи так само не повели ся.

На східнім фронті:

Між Двиною а Березиною і на зелізничім шляху Золочів Тернопіль аж до Карпатського Підгіря і до граничних гір Молдавії була огнева діяльність живійша як звичайно.

Перший ґенеральний квартирмайстер Людендорф.

Товариство Взаїмних Обезпечень „ДНЇСТЕР“

Рахунок зисків і страт за 1916 рік.

Видатки.

	К.	с.	К.	с.
I. Виплата шкід	747.379	26		
від того участь реасекураційних Товариств	378.019	89	369.359	37
II. Видатки на заряд:				
1. Провізия аґентам	188.369	28		
2. Біжучі видатки на управу	411.398	86		
3. Податки і скарбові належитости	76.300	10	676.068	24
III. Амортизації і инші видатки:				
1. Закупно інвентаря	974	90		
2. Закупно табличок	2.214	98		
3. Відписано: з вартости реальностий і яко нестягаємі належитости	116.947	31		
4. Страти на курсї цїнних паперів	53.915	80		
5. Страта на курсї валют	195	63		
6. Инші видатки:				
а) Законний дод. для огн. стор. на Буковинї	970	66		
б) Оплата до ем. фон. урядників, до Каси заосмотр. і до Каси хорих м. Львова	39.856	57	215.075	85
IV. Резерва на невиплачені шкоди з відчисленєм участи реасекур. Товариств	241.259	10		
Резерва на незголошені шкоди	500.000	—	741.259	10
V. Стан фондів з кінцем 1916 р.			7,085.866	76
			9,087.629	32

Приходи.

	К.	с.	К.	с.
I. Перенос фондів з 1915 р.			6,005.342	28
II. Резерва шкід з 1915 р. і попер. (з відчисленєм участи реасекураційних Товариств)			367.103	64
III. Побрані премії з відчисленєм сторн*)	2,231.490	62		
від того реасекураційна премія**)	964.097	37	1,267.393	25
IV. Дохід з льокації капіталів			172.417	02
V. Инші приходи Товариства, фонду резервового і стипендійного			107.457	27
VI. Провізія від реасекураційних Товариств за 1916 р.			345.360	53
VII. Недобір в річним обороті			822.555	33
			9,087.629	32

*) В 1916 р. видано 232.995 поліс на Корон 294,678.574 обезпеченої вартости, з премією К. 2,787.806·93 сторновано 53.141 поліс на Корон 64.666.451 обезпеченої вартости, з премією Корон 556,316·31, остає важних 179.854 поліс на Корон 230.012.123·— обезпеченої вартости з премією К. 2,231.490·62.

**) В реасекурацію віддано К. 97,613.798·— обезпеченої вартости з премією К. 964.097·37, остає на власне ризико К. 132,398.325·— обезпеченої вартости.

Рахунок білянсу з 31. грудня 1916 р.

Актива.

	К.	с.	К.	с.
1. Готівка в касї			155.247	90
2. Розпорядимі вкладки в банкових інституціях і щадницях:				
а) на біжучих рахунках в почтовій Щадниці, Краєвім Банку, Wiener Bank-Verein, в Земельнім Банку гіпотечнім, Промисловім Банку для Чех і Моравії, Галицькім промисловім Банку, Union-Банку у Львові, Niederöst. Esc. Gesell.	651.604	32		
б) на щадничих вкладках в Руській Щадниці в Перемишли	640.731	68		
в) на удїлах в товаристві вз. кредиту „Днїстер“	2.400	—	1,294.736	—
3. Реальности власні: ч. к. 199, 200 і 201 М. у Львові			600.000	—
4. Льокація резервового фонду:				
а) цїнні папери після курсу з дня 31/12 1916 К 1,466.621·60; біжучі купони „ 4.491·20	1,471.112	80		
б) на щадн. вкладках в кред. Тов. „Днїстер“	621.177	68		
в) реальність у Львові ул. Городецька ч. 95 і 97 К 240.000·—; гіпотечний довг „ 70.827·38	169.172	62	2,261.463	10
5. Льокація фонду заосмотреня, ювилейного і стипендійного:				
а) цїнні папери після курсу з дня 31/12 1916 К 950·—; біжучі купони „ 6·34	956	34		
б) на удїлах в Товаристві вз. кред. „Днїстер“	16 000	—		
в) на 3 влк. книжках в Товаристві вз. кред. „Днїстер“	150.152	98	167.109	32
6. Льокація емеритального фонду урядників:				
а) цїнні папери після курсу з дня 31/12 1916 К 426.247·—; біжучі купони „ 1.528 83	427.775	83		
б) реальности у Львові: при ул. св. Софії ч. 25 К 50.000·—; „ „ „ Войтїха ч. 3 „ 50.000·—; реальність в Бруховичах „ 6.000·—	106.000	—		
в) вкладкові книжки Руської Щадниці в Перемишли	4.060	29		
г) вкладкова книжка кред. Тов. „Днїстер“	24.884	78	562.720	90
7. Льокація каси заосмотреня:				
а) цїнні папери після курсу з дня 31/12 1916 К 155.612·50; біжучі купони „ 415.66	156.028	16		
б) реальність у Львові при ул. св. Войтїха ч. 5	35.000	—		
в) вкладкові книжки Руської Щадниці в Перемишли	33.603	04		
г) вкладкова книжка кредит. Тов. „Днїстер“	14.854	92	239.486	12
8. Льокація пенсийного резервового фонду:				
а) цїнні папери після курсу з дня 31/12 1916 К 19.190·—; біжучі купони „ 94·16	19.284	16		
б) вкладкові книжки Руської Щадниці в Перемишли	53.670	60		
в) вкладкова книжка кредит. Товар. „Днїстер“	61.739	21	134.693	97
9. Ефекти кавцийні аґентів і инші			689.582	—
10. Залеглости в аґенціях (нестягнені премії за поліси)			3,374.232	16
11. Удїлені позички:				
а) громадам на сикавки	8.965	—		
б) з ювилейного запомогового фонду	25.460	—		
в) Видїлам повітовим на огнетревале покритє	136.745	12	171.170	12
12. Вартість інвентаря по наступившім відписаню			—	—
13. Задатки на платнї і позички на купно реаль. урядникам			161.866	66
14. Непокритий недобір			822.555	33
			10,634.863	58

Пасива.

	К.	с.	К.	с.
1. Резерва зисків і капіталів:				
а) фонд резервовий [1])	2,361.058	34		
б) фонд спеціяльний на звороти	601.044	30		
в) резерва спеціяльна	400.000	—		
г) воєнна резерва страт	2,375.000	—	5,737.102	64
2. Фонд на ріжницю курсу			55.687	80
3. Резерва премії з відчисленєм участи реасекураційних Товариств			950.545	—
4. Резерва на невиплачені шкоди а) зголошені	241.259	10		
б) незголошені	500.000	—	741.259	10
5. Пенсійні фонди:				
а) фонд емеритальний урядників	615.773	12		
б) Каса заосмотреня	256.948	72		
в) фонд пенсійний реервовий	155.239	97	1,027.961	81
6. Инші фонди:				
а) фонд заосмотреня аґентів	213.529	73		
б) фонд ювилейний запомоговий ім. цїс. Фр. Иосифа I.	78.401	16		
в) фонд стипендийний ім. д-ра Я. Кулачковського	30.600	43		
г) фонд на огневі сторожи	20.000	—	342.531	32
7. Довжні сальда рахунків з реасекураційними Товариствами			1,086.102	48
8. Вірителї:				
а) ріжні вірителї (сальда аґентів за непідняту провізію)	3.120	77		
б) законний додаток для огневих сторожий на Буковинї	970	66	4.091	43
9. Кавції аґентів і инші			689.582	—
			10,634·863	58

[1]) Рахунок резервового фонду за 1916 р.

	К.	с.	К.	с.
Стан з кінцем 1915			2,300.948	20
Прибуло в 1916 р.:				
50% з білянсової надвижки за 1914 р.	14.116	—		
50% з білянсової надвижки за 1915 р.	12.622	—		
Додатки від членів	16.300	98		
Звернені відшкодованя	465	50		
Незачисл. звороти	16.605	66	60.110	14
Стан з днем 31. грудня 1916 р.			2,361.058	34

За Бухгальтера: Б. Кушнїренко.

Львів, 31. грудня 1916.

ДИРЕКЦИЯ:

Др. Евген Олесницький. Др. Филип Евин
Др. Стефан Федак.

РЕВІЗИЙНА КОМІСИЯ:

Юліян Січинський. Микола Мельник
Др. Ізидор Голубович.

Видає і відвічає за ред.: Др. Сидір Голубович. Друкарня А. Ґольдмана, Львів, ул. Сикстуська 19.